

φεύς ἤρξατο τῆς ωραίας ἐκδόσεως τῆς « Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης » εἴτε συλλογῆς ἀρχαίων ἑλληνικῶν συγγραμμάτων τυπωθείσης δαπάνῃ τῶν Ζωσιμάδων ἀδελφῶν. Οἱ δύο πρῶτοι τόμοι ἐμπεριέχουσι τὰ πονήματα δύο περιφήμων συγγραφέων, ὧν ὁ μὲν Ἴσοκράτης ἦτο δοκιμώτατος ῥήτωρ καὶ ἐνάρετος πολίτης, ὁ δ' ἕτερος, δηλ. ὁ ἀγαθὸς Πλούταρχος, ὑπῆρξε συγγραφεὺς δευτέρας τάξεως ὡς πρὸς τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν, ἀλλ' ἀξίος διὰ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ αἰῶνος τοῦ Φωκίωτος καὶ Ἐπαμινώνδα. Ὁ Ἴσοκράτης διὰ τὸ ἐναρμόνιον ὕφος, τὴν ῥητορικὴν ἰκανότητα καὶ τὰς πλήρεις χαρίτων καὶ αἰσθήματος φράσεις ἀπέβη ἀξίος τοῦ θαυμασμοῦ τῶν χρόνων αὐτοῦ· ἂν δέ ποτε ἐκπίπτη εἰς κατάχρησιν τῆς ῥητορικῆς, οὐχ ἦττον ὅμως τὰ συγγράμματα αὐτοῦ μένουσιν ὑπόδειγμα τῆς φιλοκαλίας καὶ κομψότητος, πολύτιμός τις πηγὴ διὰ τοὺς νομοθέτας, ῥήτορας καὶ πολίτας πάντων τῶν αἰώνων καὶ τόπων. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὁ Κοραῆς ἀρχόμενος ἔργου ἰδίως ἀφιερωμένου εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων Ἑλλήνων καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἐμπνεύσῃ πρὸς αὐτοὺς συγχρόνως ὑψηλὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἔφεσιν τῆς ἀρχαίας φιλολογίας, προέκρινε παντὸς